

føre Fortabelse af Ret til at gøre Indsigelser, medmindre Ansættelsen overskrider den virkelige Indkomst eller Formue med mere end 50 pCt.

Endnu har jeg tilbage at omtale en meget vigtig og betydningsfuld Ændring i det oprindelige Forslag, og det er Indførelsen af §§ 40 og 41 om Tilskud til Kommunerne. Som jeg allerede bemærkede, var Formueskatten oprindeligt foreslaaet til 0,3 pro mille. I det her foreliggende Forslag ere Forslagsstillerne gaaede til at foreslaa den sat til 0,5 pro mille, og de have foreslaaet denne Forhøjelse navnlig af Hensyn til den Anvendelse af den største Del af Beløbet, som de have fundet rigtig. Det er i § 40 foreslaaet, at Staten skal af Formueskatten udbetale til Kommunerne et saa stort Beløb, som svarer til 0,4 pro mille af Værdien af de i hver enkelt Kommune beliggende faste Ejendomme, og i § 41 er det saa foreslaaet, hvorledes dette Beløb skal anvendes. I Kjøbenhavn, Købstæderne og Handelspladserne tages det ligesom hele Statstilskuddet efter det næste paa Dagsordenen opførte Lovforslag til Indtægt for Kommunerne og fradrages det aarlige Udgiftsbeløb, forinden der tages Bestemmelse om Størrelsen af den personlige Kommuneskat. I Sognekommunerne skulde den Del af Formueskatten, der udbetales af Statskassen, deles i to Dele, saaledes; at den Del, der hidrører fra bygningsafgiftspligtige Bygninger, tages til Indtægt for Kommunen, forinden Ligningsbeløbet fastsættes, hvorimod den øvrige Del først skal tages i Betragtning, efter at Ligningsbeløbet er fastsat, og da anvendes til Udskrivning af det Beløb, der ellers skulde lignedes paa Hartkornet. Naar Forslagsstillerne have stillet dette Forslag om en Overførelse af en Del af Formueskatten til Kommunerne, er det *dels* ud fra den Betragtning, som i det hele ved Behandlingen af Lovforslaget, der staar efter dette paa Dagsordenen, har ledet Forslagsstillerne, at det er om at gøre, at det Beløb, der kommer Kommunerne til gode, virkelig bliver saa stort, at det vil kunne forslaa noget, saaledes at det vil kunne mærkes af de Kommuner, som faa det, og *dels* ogsaa ud fra den Betragtning, at det jo kan siges, at al den Erhvervsvirksomhed, som foregaar omkring i Kommunerne, og som bidrager til Udredelsen af Renterne ikke blot af de faste Ejendommers Ejeres Indtægter, men ogsaa af Renterne af de i faste Ejendomme indestaaende Prioriteter, kommer til Veje delvis gennem de Byrder, der paa hvile Kommunerne til Vedligeholdelse af Vejene,

til Fattigvæsenet og Skolerne, saaledes at en meget stor Del af de Betragtninger, der have været gjorte gældende og fremdeles ville blive gjorte gældende til Fordel for, hvad man i Almindelighed kalder den mellemkommunale Beskatning, ogsaa her vil kunne finde Anvendelse. I og for sig er det jo kun et beskædet Beløb, der ad denne Vej gennem Formueskatten paa udenbysboende Prioritetshavere eller paa Ejerne af faste Ejendomme vil komme Kommunerne til gode. Men naar man ikke vil gøre Formueskatten alt for trykkende, har man ment, at man kunde blive staaende ved det stillede Forslag.

Det Forslag, som jeg saaledes her har gennemgaaet i Forbindelse med de tre andre Forslag, der staa paa Dagsordenen, er altsaa den Skattereform, som Forslagsstillerne og dermed det overvejende Flertal i den parlamentariske Kommission sammensat af alle deri værende Repræsentanter for alle borgerlige Partier ønske at gennemføre. Det bliver saa ganske naturligt, at man maa ønske at undersøge, hvorledes disse 4 Skattelove maa komme til at virke. Deres Virkning kan vel siges at blive en tredobbelt: dels over for Statskassen, dels over for Kommunekasserne, og endelig lige over for de enkelte Skatteydere i Kommunerne.

Over for Statskassen vil Virkningen, som jeg allerede ved Forslagets Forelæggelse udtalte, blive, naar alle Forslagene komme til at virke i deres fulde Kraft, et Tab eller en Indtægtsnedgang, hvad man nu vil kalde det, paa lidt over 3 Mill. Kr. aarligt. Disse 3 Mill. Kr. udkomme dels gennem en Indtægtsnedgang af 1,841,000 Kr., som de to først paa Dagsordenen ansatte Love ville medføre, og dels ved det aarlige Tab, som Tiendeloven, naar den kommer til at virke i sit fulde Omfang, vil medføre for Statskassen, og endelig ved et forholdsvis ringe Beløb, som Loven om den kommunale Beskatning vil paaføre Statskassen. Ved alt dette er naturligvis et af de første Spørgsmaal, om man overhovedet kan være sikker paa, at der ikke vil paaføres Statskassen et større Indtægtstab, og navnlig, om man kan være sikker paa, at den foreslaaede Indtægts- og Formueskat vilde indbringe Statskassen et saa stort Beløb, som er lagt til Grund for disse Beregninger. Det maa naturligvis erkendes, at det er meget vanskeligt at paatage sig nogen som helst Garanti i saa Henseende. Imidlertid have Forslagsstillerne i Skattekommissionen søgt at fremskaffe saa gode, sikre og paalidelige Op-